

tus plašč, obut v črne visoke čevlje na zadrgo in gologlav. Deček je majhen, lase ima črne, gladke, oči temnosive, zobe zdrave, na sredincu desne roke ima pokvarjen noht. Pobeglega Slavka so 13. januarja opazili v vlaku, ki pelje iz Ljutomera v Ormož, potem pa je izginila za njim vsaka sled. Kdor bi pobeglega dečka kje opazil, je naprosen, da ga pridrži in o tem takoj obvesti najbližjo orožniško postajo.

Sanatorij v Mariboru: Tyrševa ulica 19, tel. št. 23-58, je najmodernejše urejen za operacije. Enteroklinar za izpiranje debelega črevesa! Vodja specialist kirurg dr. Černič. 23

Požari

V Jelovcu je zgorela viničarija posestniku Jakobu Tacingerju iz Pečk. Upepeljena je stiskalnica, 20 hl vina ter 17 sodov. Škoda znaša 37.000 din.

V Rigoncah pri Brežicah je nastal ob enih popoldne ogonj v gospodarskem poslopju posestnika Franca Cvetkovića. Iz gorečega poslopja so srečno rešili živino, zgorela pa je krma in 500 kg koruze. Gasilci in sosedi so obvarovali sosedna poslopja.

V Arji vasi pri Petrovcih je izbruhnil 1. marca na večer požar pri posestniku Ježovniku. Goreti je začelo poslopje, v katerem je bilo mnogo sena. Na pomoč prihiteli sosede in gasilci so rešili iz poslopja orodja, vozove in sploh vse, kar se je še dalo oteti. Škoda je zelo velika. Gre za požig, ker je v spodnji Savinjski dolini že nekaj časa na delu požigalčeva roka.

Skrivnostni napadi na tovarne avtomobile. Avgust Prevolnik, šofer trgovca Ruterja v Marenbergu, je prijavil dva skrivnostna napada na tovorni avto. Neznanec se je obesil na avtomobil nekje na Koroški cesti v Mariboru in je odskočil najbrž blizu Kamnice. Zmetal je z vozila 40 kg Frankove kave ter zaboj sladkorja v skupni vrednosti 1658 din. Drugič je na podoben način povzročil z odmetanjem specerijskega blaga 550 din škode. Podobni napadi so že dogodili tudi na Koških in so mogoči, ker šofer in njegov spremljevalec iz zaprte kabine tovornega avtomobila ne moreta videti, če se kdo zadaj obesi na avtomobil.

Pretekla sleparija. K upravniku banovinskega Dečjega doma Hlebcu v Mariboru je prišel mlajši možki. Predstavil se je kot zastopnik Zdravčevega paromlina v Središču in je ponujal neomejene količine bele moke po 6 din kilogram. G. Hlebec je poslal radi sumljivosti ponudbe po stražnika, ki je laži-zastopnika odvedel na stražnico. Ugotovilo se je, da gre za večkrat predkaznovanega mariborskega slikarskega pomočnika Karla Rapp. Dobili so pri njem 23 naročilnic, s katerimi so naročili pri njem mariborski trgovci in peki cele vagone moke. Prejel je celo naplačila do 1000 din in precej vreč, katere so danes precej drage. Prijeti je priznal, da je hotel opisano sleparijo prenesti iz Maribora še v druge kraje.

Prijet radi pet vlomov. Orožniki pri Sv. Marjeti ob Pesnici so zaprli Alojza Lovrenčiča iz

Dupleka pod Mariborom, ker ima na vesti v družbi Ivana Serca iz Vratje vasi pri Sv. Marjeti in v št. Iju pet večjih vlomov.

Pregnani nočni vlomilci. V Osluševcih pri Veliki Nedelji so vlomili v noči neznanec v trgovino Ivana Laha. K sreči je spal v sobi tik trgovine poslovodja Franc Rupnik. Ko je stišal krog druge ure čez polnoč ropot, je vprašal, kdo je. Koj nato so začeli lopovi streljati in so pobegnili v noč. Odnesti niso ničesar, pač pa so napravili na vratih in na prestreljenem blagu 2000 din škode. Zadevo zasledujejo orožniki.

Z nožem in železnim kolom sta mu razbila glavo. Pred kratkim so se v Žiškah v Prekmurju fantje spoprijeli ter se začeli neusmiljeno med seboj obdelovati. V tem nepotrebnem »boju« jo je najbolj izkupil 22 letni posestniški sin Šplak Ignacij, kateremu sta dva nasprotnika z nožem in železno palico razbila glavo, tako da so vsi mislili, da bo kmalu konec njegovih dni, a vendar se mu je že v bolnišnici njegovo zdravstveno stanje nekoliko zboljšalo.

Tatvine in vloni v Halozah. Storiči prijeli. Končno se je vendarle posrečilo razkinkati prave vlomilce in tatove, ki so dolgo vznemirjali uboge Haloze, in jim dokazati krivdo. Po sosedni župniji v Zavrču in po Hrvatski sta vlamljala in izvršila 49 dokazanih vlomov in tatvin že večkrat obsojena glavni krivec Stefan Lazar iz Križovljan-Cestica iz Hrvatske in njegov pomagač Karel Ropič iz Zavrča. Našli so pri njima razen pokradenih reči tudi devet različnih ključev za odpiranje vrat. V drugi tolpi, ki je vršila tatvinsko obrt po sred-

Angleški ribiški čolni so oboroženi s strojnimi in topovi

Ogijene ščetke

dobavlja najhitreje
za vse vrste električnih strojev in
aparatur
Domača tvarka
RUDOLF PASPA
Zagreb, Koturaška 69

njih in gornjih Halozah v družbi sebi enakih, pa je bil poglavar Jožef Vindiš, delomrzen potepuh iz Gruškovja pri Sv. Trojici v Halozah. Ta tolpa je kradla vse, kar se je dalo, in ima na vesti tri vloni in devet tatvin. Tudi on je imel ponarejene ključe. Ti so pokradli tudi konjske komate, odeja, vino, žganje, posteljnino, kuhinjsko posodje itd. Vloni in tatvine so dokazane, ukradeni predmeti so deloma vrnjeni. V tretji tolpi, ki je zagrešila pet vlomov v Halozah, pa so pod težo dokazov in po lastnem priznanju predani sodišču sledeči: Stefan Mihelinc iz Jelovca v Hrvatski, Franc Kokoč in Jožef Kranjc iz Korenjaka ob meji. Vsi imenovani od teh poštenjakov svoja dejanja priznavajo, tudi lastniki so dobili mnogo svojih stvari nazaj, samo tega ne, kar je bilo-pijač in jestvin.

Zaboden v obe roki. Franc Kotnik, 28 letni delavec iz Vitanja, je peljal z vozom na postajo Dolič. Med potjo so ga napadli trije možki in so ga ranili z noži na obeh rokah.

S kamnom prebil lobanjo. V prepiru je prebil v gostilni Klun v Štorah pri Celju s kamnom lobanjo Josip Plaustelner 21 letnemu delavcu Antonu Galupu.

Posvetu

Bolgarija se pridružila trozvezi in jo zaseda Nemčija. Bolgarija se je pridružila trozvezi Nemčija, Italija, Japonska. Tozadevna pogodba je bila slovesno podpisana 1. marca na Dunaju. Za Bolgarijo sta podpisala pristop ministri predsednik Filov in zunanji minister Popov, za Nemčijo zunanji minister Ribbentrop, za Italijo zunanji minister grof Ciano, za Japonsko japonski veleposlanik v Berlinu general Ošima. Za to priliko je prišel na Dunaj poglavar nemške države Hitler, ki je sprejel po podpisu pogodbe državnike in zastopnike trozveze in njenih zaveznic. Kakor hitro je podpisala Bolgarija pristop k tej trozvezi, so nemške motorizirane čete prispele v vsa večja bolgarska mesta. Bolgarsko-turška meja je zaprta. Ves železniški promet med Bolgarijo in Turčijo je ukinjen. V ožgled zgoraj naslikanemu položaju izjavlja Grčija, da se bo borila dalje.

Bivši španski kralj Alfonz XIII. umrl. Dne 28. februarja je umrl v Rimu bivši španski kralj Alfonz XIII. Rodil se je v Madridu leta

ložaj, v katerem se vsi ti sužnji nahajajo, ni povsod enak. Suženstvo zavzema ponekod strahotne in mučne oblike, ponekod pa je bolj milo. Nekam najboljše je položaj kitajskih sužnjev, ker tam obstoja zakonska domneva, po kateri smatrajo te hišne poste, ki so dejansko sužnji, vendarle za posvojene družinske člane.

Na Grškem so odkrili prastaro mesto Lymnes-Komo. Iz Kastorije poročajo, da so odkrili prastaro mesto Lymnes-Komo, ki je bilo pred 2500 leti sedež kralja Arhola-ja. Mesto samo pa da je bilo ustanovljeno pred 4500 leti. Mesto so odkrili pri izsuševanju Kastorjskega jezera. Da bi imeli čimveč rodovitne zemlje, so začeli tamonji kmetje izsuševati omenjeno jezero. Izkopa-

Kegljalci so stikali glave okoli mize in okoli Meležnika, Migec pa mu je pošepnil:

»Mrkačev Luka je kradel — dvajsetak je vzela.«

»Luka, ne uganjaj norcev!« se je Meležnik zadržal na Mrkačevega. »Daj dvajsetak!«

»Kaj?« je zarobantil Luka. »Išči tata med svojimi! Nadvorski Peter je imel prste tam.«

»Hudirja, jaz sem dvajset dinarjev zamenjal, saj mora biti dvajsetak še na mizi,« je zavpil Peter jezno in je dvignil pest, da bi udaril.

Medtem je Migec Meležniku spet pošepnil: »Mrkačev ima dvajsetak — v zunanjem žepu — v zgornjem ga ima.«

Bliskovito je segel Meležnik Mrkačevemu v žep in je res potegnil iz njega srebrn dvajsetak.

»Tat! Lump!« sta zavpila Meležnik in Peter oba hkrati.

»Vidva sta lumpa! Goljufa!« se je drl Mrkačev in je planil ves iz sebe v Meležnika. Zagrabil ga je za vrat, skoraj isti čas je Peter stisnil Mrkačevega za grlo in ga jel dušiti. Mrkačevemu je skočil Homanov Tinč na pomoč in se vrgel na Nadvorskega Petra. Meležnik in mladi Nadvornik bi Mrkačevemu in Tinču ne bila kos, ker sta bila ta znana pretepača. Priskočila pa sta Ladra in Končnikov Jur. Tepli so se, metali, dušili in pri tem vpili, da se je vse kadilo. Tisti, ki niso bili udeleženi, so se daleč umaknili. Več pa ko so imeli oni prostora, huje so se tepli. Nadvorskemu Petru je nekdo stiskal grlo, druga

roka ga je neusmiljeno vlekla za brke. Ponosnemu županovemu sinu je bil obraz čisto zaripel, kakor brez pameti je bil, levica mu je bila nekje v klobčiču vklepana, a desnico je iskal nož, pa ga ni imel. Tedajci je zagledal ročaj noža, ki je enemu izmed pretepačev motal iz hladnega žepa, segel je ponj in zasadil nož enemu izmed nasprotnikov v prsa. Ko je hotel vdrugo suniti, ga je nekdo prijel za roko in mu jo tako močno stisnil, da je na glas zastokal in izpustil nož. Isti čas sta ga prišli dve orjaški roki, ga vzdignili in ga zagnali ven na trato. To je storil Judež, ki je prihitel dol od kegljev, da bi pretepače ločil in razgnal. Na mah se je klobčič razklenil, eden od njih pa je omahnil na tla.

»Meležnik ga je sunil, Meležnik je Tinča zaklal!« je zahretil Mrhačev Luka in potegnil svoj nož. Tedaj ga je Judež s tako silo udaril po rami, da mu je nož padel iz rok, in zadržal se je grozeče:

»Naj se nobeden ne gane več! Sicer ga treščim, da ne bo nikoli več vstal.«

Vtem je zagrnel za njim mogočen glas:

»Kaj je tu? Kaj je bilo?«

Bil je župan; sedel je v gostilni, čul je direndaj in je stopil na kegljišče; z njim je bil eden od občinskih mož. Pravkar se je Peter, njegov sin, pobiral s tal in je obstal ves krvav in trepetajoč. Župan je ošinil sina s pogledom, da bolj hud biti ni mogel, in je zapovedal

1886. Njegova mati je bila avstrijska nadvojvodinja Kristina. Španski prestol je zasedel l. 1902. Leta 1906. se je poročil z angleško princico Battenberško. Rodili so se mu štirje sinovi in dve hčerki. Njegovo vladanje ni bilo srečno in je bil leta 1931. ob p. stol, ker je postala Španija republika. V pregnanstvu je

živel delno v Franciji, delno v Angliji, delno v Avstriji. Za nekaj časa se je bil naselil ob Vrbskem jezeru. Smrt ga je dohitela v Italiji. Blagopokojni je bil katoliški vladar in mu je v bolezni v Rimu papežev tajnik sporočil blagoslov sv. očeta. Na smrtni postelji je prejel sv. zakramente za umirajoče.

Kratke tedenske novice

Nemški poslanik v Beogradu von Heeren je v ponedeljek v Zagrebu obiskal bana dr. Šubašiča, v torek pa podpredsednika vlade dr. Mačka.

Angleški zunanji minister Eden, ki je bil zadnje dni na službenem obisku v Turčiji, se je pripejal 2. marca v Atene, kjer bo ostal več dni.

Silovit potres v severnogrškem mestu Larisa je v preteklem tednu porušil 40% hiš in je ostalo brez strehe 28.000 prebivalcev.

Za Antonescovo politiko v Romuniji je glasovalo 1.163.095 oseb, proti pa je bilo oddanih 1515 glasov.

Diplomatski odnosi med Anglijo in Bolgarijo še niso prekinjeni. Angleška vlada je prepustila poslaniku v Sofiji Rendellu odločitev glede prekinitve diplomatskih stikov.

V okviru dogodkov na Balkanu ne gre toliko za položaj Bolgarije, ampak si hoče Nemčija z zasedbo bolgarskega ozemlja zavarovati romunske petrolejske vrelce, končati grško-italijansko vojno in izpodriniti Anglijo z Balkana.

Zastopnik ruske vlade Višinski je k pristopu Bolgarije k trojni zvezi izjavil, da 1. korak bolgarske vlade ne vodi k miru, ampak k vojni, in 2. da Rusija, zvesta svoji mirovni politiki, ne bo nudila Bolgariji nobene pomoči.

Bolgarija je enajsta država, za katero so Zedinjene države v tej vojni odredile zaporo kreditov.

Bolgarski poslanik Momčilov v Londonu je odstopil v znak protesta proti pristopu Bolgarije k trozvezi: Nemčija, Italija, Japonska.

Turčija je minirala prehod skozi Dardanele za vse ladje. Plovba skozi to morsko ožino je brez posebnega turškega vodnika nemogoča.

»Čete svobodnih Francozov« so zavzele znamenito libijsko zelenico Kufra 1. marca. Ujetih je bilo okrog tisoč Italijanov in zaplenjena je bila velika množica vojni potrebščin.

Izredno številne nemške čete se zbirajo okrog Bruslja v Belgiji. Poznavalci razmer pravijo, da so to neposredne priprave za veliki nemški napad na angleške otoke.

Nemški tovorni parnik »Leck« je prodrl angleško blokado in je srečno pripeljal iz Bordeauxa v zasedeni Franciji v Rio de Janeiro v Južni Ameriki. Za to pot je rabil 31 dni.

Na 18. konferenci komunistične stranke Sovjetske zveze je bil bivši komisar za zunanjo politiko Litvinov izključen iz vodstva stranke.

Koj po izglasovanju zakona o pomoči in poslanju vojnega materiala demokratičnim državam namerava Roosevelt sestaviti tako zvano obrambno vlado, v kateri bodo: zunanji minister Hull, vojni minister Knox in mornariški minister Stimson.

Ali si že obnovil naročnino?

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Velika dobrotalca revežev umrla v Otiškem vrhu pri Dravogradu. V Otiškem vrhu je umrla 82 letna Marija Poberžnik, p. d. Gašparica. Ljudje jo bodo ohranili v najboljšem spominu kot veliko dobrotnico revežev. Počivaj v miru, blaga duša, preostalim naše sožalje!

Dobra krščanska prababica umrla v visoki starosti 89 let. V Mariboru je umrla v Loški ulici stanujoča 89 letna zasebnica Ana Januš. Rajna je bila pred leti pri Sv. Petru pri Mariboru s svojimi že davno rajnim možem Mihaelom viničarka. Vzgojila je dvoje otrok. Sin ji je padel med svetovno vojno, hčerka pa je dobro omožena v Mariboru. Pogreb blagopokojne, ki je bila vzorna mati, stara mati in prababica, se je vršil 23. februarja na pokopališču na Pobrežju ob obilnem spremstvu sorodstva, zancev, Krščanske ženske zveze in mnogoterih šentpeterčanov. Številna udeležba pri pogrebu je dokazala občo priljubljenost, katere se je veselila dobra prababica v Mariboru in v št. Petru. Vsem, ki so posodili rajni zadnji pot, iskreni: Bog plačaj! Bodi Vsemogočni blagi ženični večni plačnik, žalujočim preostalim naše sožalje!

Solarika umrla v Košakih pri Mariboru. Kruta smrt je ugrabila po dolgi in mučni bolezni učenko 4. razreda krčevinske šole Mernik Bariko, edino hčerko Dvoršakovih. 25. februarja so jo spremili otroci krčevinske šole, učiteljstvo, starši, sorodniki in znanci na njeni zadnji poti. Otroci so ji zapeli »Blagor mu« in »Vigred«. Ob grobu sta govorila g. katehet in ena njenih sošolk — nji v slovo, staršem v tolažbo. Naj bo zemljica lahka pridni in dobri deklici!

Dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« umrl. Položili smo k večnamu počitku posestnika Jožefa Ričnik, p. d. Miklavc, v Ribnici na Pohorju poleg njegove pred petimi leti umrle žene Antonije. Rajni je marljivo gospodaril na svojem posestvu polnih pet in pedeset let. Svojo bolezen je prenašal vdan v božjo voljo, saj je bil veren katoliški mož. Večkrat se je v bolezni pokrepčal s sv. zakramenti ter tudi spravljen z Gospodom zaspal v 80. letu svoje življenjske dobe. Na njegovi zadnji poti ga je spremljal ob veliki množici faranov poleg domačega g. župnika tudi g. Leber iz Vuhreda. Na domu in na grobu pa mu je domači pevski zbor zapel poslovilne pesmi. Rajni naj počiva mirno med ženo in v vojni umrlim najstarejšim sinom Francetom, žalujočim pa naše iskreno sožalje!

Smrt vzornega moža pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Na mastno nedeljo nas je zapustil vrli mož in gospodar Jožef Fras iz Pernice. Pokojni je

bil globoko veren, saj ga ni manjkalo nobeno nedeljo pri sv. maši. Kako je bil priljubljen, je pričal pogreb, saj se je zbrala ob grobu skoro vsa fara. Domači cerkveni pevski zbor mu je zapel v slovo doma in ob grobu, kjer mu je spregovoril tudi domači g. župnik. Naj počiva v miru!

Blaga mamica umrla pri Sv. Petru pri Gornji Redgoni. Zalostno so zadoneli zvonovi prejšnji teden in naznanili tužno vest, da je nemila smrt po kratki bolezni pretrgala nit življenja daleč na okoli znani blagi mamiči Barbari Sattler iz Stanešinc. Delaj in molj je bilo njeno geslo. Zvesto je služila Bogu, vsako nedeljo je redno že v zgodnjih urah hitela v cerkev. Tako je zapustila vsem najlepši zgled. Ob grobu ji je spregovoril poslovilne besede domači g. župnik. Na njeni zadnji poti jo je spremljal tudi njen sorodnik g. dr. Trstenjak iz Ljubljane, domači g. p. Angelus Sattler iz Škofje Loke in g. kaplan Pekonja poleg mnogo drugih ljudi. Ni še minilo dve leti, kar je umrl njen mož. Bog naj bo rajnici milosten plačnik! — Žalujočim ostalim naše sožalje!

Umrla je pri Sv. Trojici v Halozah Neža Muršek, rojena Bedrač iz Dolene. Prvi petek v mesecu so ji zazvonili duhovski zvonovi mrtvaško pesem, njej, ki je pobožno vedno doživljala pobožnost Srca Jezusovega.

Brat našega prevzvišenega škofa na zadnji poti. Zadnjič je poročal »Slov. gospodar« o smrti Antona Tomažiča, brata našega škofa in očeta g. žičkega župnika. Kako je bil rajni priljubljen, je pokazal pogreb v Žičah. Pogrebi so prišli od blizu in daleč. Največ jih je seveda bilo iz Žič in sosednjih Loč. Tudi 17 duhovnikov z bratom, Prevzvišenim lavantinskim nadpastirjem, ga je spremlilo na zadnji poti. Veličasten pogreb! Žal, da ga sin ni mogel spremljati, ker je hudo preizkušen po težki bolezni, ki ga priklepa na posteljo. In to je pekojnega skrbelo. Sam je potožil zdravniku g. dr. Ankerstu iz Loč: »Ali bom res moral umreti? Pa vendar sedaj ne bi rad še umrl, saj me sin ne bo mogel niti pokopati.« Našega Tonča ni več med nami. Ko so sončni žarki na pustni torek najlepše ogrevali božjo njivo v Žičah, je jemat slovo od nas. Ob poslovilnih besedah Prevzvišenega ni ostalo nobeno oko suho. Pa zvoki žalostink, ki so jih zapeli domači pevi pod vodstvom organista g. Čuka iz Poljčan, so rezali v srce. Tako se poslavlja iz tega sveta pravični! In rajni je bil mož molitve. Zato smo prepričani, da mu je Vsemogočni že obilen plačnik. Saj je zadnja leta toliko trpel zaradi nahuhe in kako voljno ter je iskal tolažbe in olajšanja le v svojem Bogu. Spavaj sladko in

»Tu mora ostati vse, kakor je! Nobeden naj se ne gane od tod! Ti pa,« se je obrnil na občinskega moža, »pojdi po orožnike! Hrast pa naj pošlje po zdravnika!«

»Po duhovnika je treba, Tinča je treba prevedeti,« je dejal Judež in pokazal na Tinča, ki je hropel na tleh.

Ne da bi se kaj zmenil za župana, je Judež odhitel po gospoda. Župan je nagrbancil čelo in je vprašal strogo: »Kako se je zgodilo?«

»Za dvajset dinarjev je šlo,« je povedal Pušnik ves skesen, »nekdo jih je z mize pobral.«

Mrkačev Luka se je zadril vmes:

»Migec je vsega kriv, on je ščul. On je pocoprpal, da je prišel denar v moj žep.«

»Kje je Migec?«

Vsi so se ozrli. Toda »coprniki« se je že koj spočetka, ko so se začeli tepsti, pobral in se odrezal po vasi dol. Ker ga ni bilo, je župan pogledal okoli sebe in je vprašal:

»Kdo je Tinča z nožem? Judež?«

»Ne! Ne!« se jih je več oglasilo, Pušnik pa je povedal:

»Ko je Judež prišel, je bil Tinč že zaboden. Judež je hotel prepri pomriti, pa je prišel prepozno.«

»Tisti, ki je Tinča zabodel, naj se javi! Dolžnost je, da se javi. Hočem vedeti, kdo je bil,« je pozival župan strogo.

Vsi so molčali, nihče se ni zmezil.

»Torej skriva se tudi še? Se bo že našel... Vprašaj Tinča!«

Mrkačev Luka se je sklonil k svojemu prijatelju, pa ni mogel iz njega nič spraviti, ker je Tinč težko hropel.

Tedaj se je vrnil Judež s kaplanom. Duhovnik je pokleknil k ranjencu in je brž spoznal, da je njegovo življenje pri kraju. Naglo ga je del v poslednje olje in nekaj minut nato je Tinč izdihnil. Njegova smrt je pretresla vse. Stali so nemo okoli mrliča. Vtem sta prišla dva občinska moža, gostilničar in orožnik. Župan in orožnik sta začela strogo zasliševanje, pa nista mogla dognati, kdo bi bil morilec.

»Vsi naj pokažejo nože! Bomo videli!« je zapovedal župan, glas pa se mu je tresel.

Nadvorski Peter je sveto zatrjeval, da ni imel noža pri sebi, prav tako tudi Ladra. Končnikov Jur in Mrkačev Luka sta pokazala svoja noža, na teh ni bilo nobene sledi o krvi. Meležnik pa je s tresočo se roko iskal po hlačah, pa ni našel drugega ko prazno nožnico.

»Tu je Meležnikov nož, tu pod klopjo leži,« je zavpil Mrkačev. »Saj sem rekel, da je Meležnik Tinča zaklal — saj sem videl.«

(Dalje sledi)

li so več jarkov, ki so odvajali vodo. Ko je vodna gladina globoko padla, so zagledali lesene stebre, ki so štrleli iz vode. Kmetje so najprej menili, da so to ostanki kakega starega gozda. Na prigravarjanje kastrojskega škofa so poklicali znanega grškega arheologa (raziskovalca) Keramopoulosa iz Aten, ki je dognal, da so to ostanki starega grškega mesta Lymnes-Komo, ki ga je popisal že zgodovinar Tukidides.

V tibetski (v osrednji Aziji) prestolnici Lhasi oddajajo župansko mesto vsako leto v prvih 23 dneh na javni dražbi. Kdor si kupi ta položaj, sme mestu vladati in ga upravljati, kakor se mu zdi. Med drugim lahko obdrži ves denar, ki ga pobere s posebnimi davki in globami.